

**ПОЛІТИКА ПРОТИДІЇ НАСИЛЬСТВУ
ТА ЗАХИСТУ ДІТЕЙ ВІД КРИВДЖЕННЯ
ФОНДУ «УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ»
(FUNDACJI “UKRAЇŃSKI DOM”)**

Версія 3.0
Варшава, 18.12. 2024 р.
Повна версія

Коротка характеристика документа:

Версія	Дата опублікування	Дата запланованого перегляду
0.1	07.09.2022	07.09.2024
0.2	25.03.2024	25.03.2026
0.3	18.12.2024	18.12.2026
Особа, відповідальна за оновлення та впровадження Політики /Координаторка Політики/		Єлизавета Майорова (Yelyzaveta Maiorova) liza.maiorova@ukrainskidom. pl

ЗАКОНОДАВЧІ ПІДСТАВИ

1. Конвенція ООН про права дитини, прийнята Генеральною Асамблеєю ООН 20 листопада 1989 р. (Зак. Вісн. від 1991р. № 120, поз. 526 з пізн. зм.)
2. Конституція Республіки Польща від 2 квітня 1997 р. (Зак. Вісн. № 78, поз. 483 з пізн. зм.)
3. Закон від 25 лютого 1964 р., Родинний та опікунчий кодекс (Зак. Вісн. від 2020 р., поз. 1359)
4. Закон від 28 липня 2023 р. про зміни у законі – Родинний та опікунчий кодекс та деякі інші закони (Зак. Вісн., поз. 1606).
5. Закон від 13 травня 2016 р. про протидію загрозам злочинності на сексуальному фоні та захист малолітніх (Зак. Вісн. від 2023 р., поз. 1304, 1606)
6. Закон від 29 липня 2005 р. про протидію домашньому насильству (Зак. Вісн. від 2021 р., поз. 1249).
7. Закон від 6 червня 1997 р., Кримінальний кодекс (Зак. Вісн. від 2022 р., поз. 1138 з пізн. зм.).
8. Закон від 6 червня 1997 р., Кодекс кримінального провадження (Зак. Вісн. від 2022 р., поз. 1375 з пізн. зм.).
9. Закон від дня 23 квітня 1964 р., Цивільний кодекс (Зак. Вісн. від 2022 р., поз. 1360 з пізн. зм.) - ст. 23 та 24.

Зміст	
I. ВСТУП	4
II. МІСІЯ ФОНДУ «УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ»	4
III. ПРИНЦИПИ/ПРАВИЛА	4
Розділ 1	4
Терміни та поняття	4
Розділ 2	5
Що вважається кривдженням	5
Розділ 3	5
Ідентифікація та реакція на симптоми кривдження дітей	5
Розділ 4	6
Розділ 5	8
Кодекс поведінки, тобто правила безпечних відносин «персонал закладу – дитина»	8
Розділ 6	9
Принципи проведення соціальних досліджень з участю дітей/людей з особливими потребами	9
Розділ 7	10
Принципи захисту персональних даних та особистого іміджу дітей	10
Розділ 8	11
Правила доступу дітей до Інтернету	11
Розділ 9	12
Розділ 10	12
Допустима та неприйнятна поведінка	12
Розділ 11	13
Розділ 12	15
ЗАГАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ТА ДИСЦИПЛІНАРНІ СТЯГНЕННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНІ У ВИПАДКАХ ПОРУШЕННЯ ПОЛІТИКИ	15
IV. ПРОЦЕДУРИ, ПЕРЕДБАЧЕНІ ДЛЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ ДІЯЛЬНОСТІ ФОНДУ «УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ»	15
Розділ 1	15
Варшавська українська школа (SzkoUA)	15
Розділ 2	16
Стаціонарні заняття для дітей та молоді	16
Розділ 3	18
Розділ 4	19
Літні табори та групи продовженого дня	19
Процедура, яка проводиться у разі викриття кібернасильства	21
Додатки	22

I. ВСТУП

Фонд «Український дім», здійснюючи свою діяльність, орієнтований на добро дитини на її інтерес в якнайкращому його розумінні. Одна з наших цілей – всебічний розвиток дітей, що гарантує повагу у їхніх прав та дає їм можливість бути партнерами у створенні дружнього, безпечного та заснованого на взаємоповазі середовища. Ми відносимося до дітей з повагою та враховуємо їхні потреби. Насильство в будь-якій формі вважаємо неприйнятним.

Основний принцип будь-якої діяльності, що здійснюється працівниками Фонду та особами, що співпрацюють з ним (волонтери, стажери, практиканти, представники фірм та установ) – діяти на користь добра дитини та її інтересу в якнайкращому його розумінні.

Дана Політика протидії насильству та захисту дітей від кривдження (ППНЗДК) – внутрішній документ, затверджений Правлінням Фонду, що поширюється на всіх працівників та осіб, які співпрацюють з Фондом, і ставить на меті гарантію безпеки, шанування прав та гідності дітей та людей з особливими потребами.

Політика містить вказівки щодо способів запобігання насильству та поведінки у випадку загрози добру і безпеці дітей. Документ охоплює правила роботи з дітьми та процедури зовнішнього й внутрішнього реагування, що гарантують своєчасну реакцію на загрози безпеці дітей.

II. МІСІЯ ФОНДУ «УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ»

Місія Фонду «Український дім» - допомога та підтримка української громади у Польщі шляхом інформаційної, освітньої та культурної діяльності. Ми сприяємо полегшенню та пришвидшенню інтеграції іноземців у польське суспільство, водночас зберігаючи українську ідентичність. Ми допомагаємо українським біженцям організувати своє життя у Польщі.

III. ПРИНЦИПИ/ПРАВИЛА

Розділ 1

Терміни та поняття

§1

1. Політика захисту дітей/людей з особливими потребами – термін вживається поперемінно з терміном Стандарти захисту дітей/людей з особливими потребами.
2. Фонд – Фонд «Український дім».
3. Працівник Фонду – в розумінні Політики протидії насильству та захисту дітей від кривдження ним є член колективу Фонду, тобто особа, що працює у ньому на підставі трудового договору, співпрацює з ним на підставі договору доручення, договору про твір, контракту або підприємця, що надає послуги (контракт типу B2B), також особа, що співпрацює з Фондом: працівники фірм та установ, які підтримують дії Фонду, волонтери, стажери, практиканти в рамках професійної практики.

4. Дитина – будь-яка особа віком до 18 років.
5. Опікун дитини – особа, яка має право представляти дитину, зокрема мати/батько дитини або її юридичний опікун. Згідно з цим документом, опікуном вважається мати/батько з прийомної сім'ї та тимчасовий опікун.
6. Волонтер – дитина/доросла особа, яка добровільно і без винагороди надає допомогу в рамках активної діяльності на користь Фонду «Український дім».
7. Згода батьків дитини – згода принаймні одного з батьків дитини.
8. Кривдженням дитини вважаються заборонені або кримінальні вчинки на некористь дитини, заподіяні будь-якою особою, в тому числі працівником, або створення загрози добробуту дитини, зокрема через занедбання.
9. Людина з особливими потребами – особа, яка з огляду на свої зовнішні або внутрішні характерні риси, або ж з огляду на обставини, в яких вона у даний момент знаходиться, змушена розпочати додаткові дії або скористатися додатковими засобами, щоб подолати бар'єри та мати можливість брати участь у різних сферах життя на рівних умовах з іншими людьми.
10. Персональні дані – будь-яка інформація, яка дозволяє ідентифікувати дитину/людину з особливими потребами.

Розділ 2

Що вважається кривдженням

§2

1. Насильство – воно має місце у випадку, коли одна особа ставиться до другої особи в спосіб, який суперечить вимогам нормальних відносин між такими особами.
2. Фізичне насильство – цілеспрямовані тілесні ушкодження, завдання болю або погрози тілесних ушкоджень.
3. Емоційне насильство – регулярне приниження, висміювання дитини, втягування її в конфлікт між дорослими, маніпуляція дитиною, відсутність підтримки чи уваги, надмірні вимоги та очікування щодо дитини, яких вона не в змозі виконати. Мета емоційного насильства – порушення особистої гідності дитини.
4. Сексуальне використання – будь-яка поведінка, що приводить до сексуального задоволення за рахунок дитини. Сексуальне використання включає фізичний контакт (дотик, статевий акт) та дії без фізичного контакту (наприклад, перегляд порнографічних матеріалів, підглядання, експліцітизм). Такого роду насильство може мати форму одноразових інцидентів або повторюватися довгий час. У випадку дорослих осіб сексуальним насильством може бути зловживання залежними відносинами або використання критичного становища з метою здійснення статевого акту або інших сексуальних дій (ст.199 Кримінального кодексу).
5. Занедбання – ситуація відсутності задоволення матеріальних та емоційних потреб дитини матір'ю/батьком або юридичним опікуном, коли дитина не забезпечена відповідним харчуванням, одягом, житловими умовами, медичною опікою і безпекою, а також відсутній догляд за виконанням обов'язку щодо шкільного навчання.

Розділ 3 Ідентифікація та реакція на симптоми кривдження дітей

§3

1. Всі працівники зобов'язані пройти тренінг з ідентифікації симптомів кривдження дітей у обсязі, відповідно до їх функцій та займаних посад. На основі отриманих знань, досвіду, а також у межах виконання своїх обов'язків, вони повинні звертати увагу на фактори ризику та симптоми кривдження дітей.
 2. Кожен працівник, який помітить або підозрює, що дитину кривдять, зобов'язаний відреагувати на це, а в разі необхідності надати першу допомогу.
 3. Всі Працівники зобов'язані ознайомитися зі ст. 240 Кримінального кодексу, що визначає кримінальну відповідальність за підозру у вчиненні злочину щодо дитини.
 4. Всі особи, які в межах виконання своїх службових обов'язків дізналися про кривдження дитини або володіють пов'язаною з цим інформацією, зобов'язані зберігати конфіденційність, за винятком випадків, коли інформація надається уповажненим установам у рамках заходів, спрямованих на втручання.
- Працівники зобов'язані дбати про безпеку дітей згідно з їхніми компетенціями та вимогами чинного законодавства.

Розділ 4 Принципи набору та тренінги для Працівників

§4

1. Перед початком трудових відносин з даною особою або перед наданням їй дозволу на ведення іншої діяльності, пов'язаної з:
***вихованням, освітою, відпочинком, лікуванням, наданням психологічних консультацій, духовним розвитком, спортивними заняттями або реалізацією інших інтересів і захоплень дітей, або ж опікою над ними,**
Фонд отримує інформацію щодо того, чи не були дані цієї особи внесені до Реєстру злочинців на сексуальному тлі, включаючи Реєстру осіб, стосовно яких Державна комісія з питань протидії сексуальному використанню дітей віком до 15 років прийняла рішення про внесення до Реєстру, а також до Національного кримінального реєстру.
2. Особи, дані яких внесені до Реєстру злочинців на сексуальному тлі, в тому числі до Реєстру осіб, у випадку яких Державна комісія в справах протидії сексуальному використанню дітей віком до 15 років прийняла постанову про запис у Реєстр або в Національний кримінальний реєстр, не можуть отримати дозвіл на ведення діяльності, описаної в абз. 1.
3. Перед початком трудових відносин з кандидатом/кандидаткою або перед наданням цій особі дозволу на ведення іншої діяльності, пов'язаної з вихованням, освітою, відпочинком, лікуванням, наданням психологічних консультацій, духовним розвитком, спортивними заняттями або реалізацією інших інтересів і захоплень дітей, або ж опікою над ними, Фонд вимагає від цієї особи:
3.1 надати довідку про несудимість з Національного кримінального реєстру,

у випадку громадянства іншої держави – надати інформацію з кримінального реєстру держави громадянства, надану з метою отримання дозволу на професійну або волонтерську діяльність, пов'язану з контактом з дітьми,

3.3 надати заяву про державу або держави, в яких ця особа проживала протягом останніх 20 років, інших ніж Республіка Польща та держава громадянства (згідно з Додатком nr 8), а також інформацію з кримінальних реєстрів цих держав, надану з метою отримання дозволу на професійну або волонтерську діяльність, пов'язану з контактом з дітьми.

4. Якщо законодавство держави, зазначених у п. 3.2 або 3.3, не передбачає надання інформації з метою професійної або волонтерської діяльності, пов'язаної з контактом з дітьми, надається інформація з кримінального реєстру такої держави.
5. Фонд вимагає від усіх працівників, стажерів, практикантів, волонтерів та інших осіб, що працюють/співпрацюють з Фондом та виконують роботу, про зазначену в абз. 1, підписання заяви про несудимість за злочини проти сексуальної свободи та суспільної моралі, а також про несудимість за злочини, пов'язані з насильством на шкоду дитини, або про відсутність відкритих кримінальних чи дисциплінарних проваджень відповідного характеру, згідно з Додатком nr 1.
6. Заява, зазначена в абз. 5, підписується під загрозою кримінальної відповідальності за надання неправдивих свідчень.
7. Інформація, наведена в абз. 2, абз. 4 та абз. 5, роздруковується та додається до персональних актів працівника / документації особи, яка отримала дозвіл на здійснення діяльності, описаної в абз. 1.
8. Всі працівники, стажери, практиканти, волонтери та інші особи, що працюють/співпрацюють з Фондом, ознайомлюються з Політикою протидії насильству у формі тренінгу/вебінару, а нові члени колективу Фонду – у строк 1 місяця від початку праці/співпраці.
9. Особи, перелічені в абз. 8, підтверджують у письмовій формі, що ознайомилися з Політикою захисту дітей, та зобов'язуються дотримуватися її. Особи, працевлаштовані на підставі трудового договору, заповнюють додаток nr 9 до Політики.
10. Політика доступна на хмарному сховищі зі спільним доступом (наприклад Google Drive), де зберігаються усі Політики, що діють у фонді. Також вони надсилаються на адреси електронної пошти працівників та співробітників негайно після її оновлення. Витяг із Політики, складений у доступній формі, розміщується у місцях проведення занять для дітей та молоді, а також доступний за посиланням під час заповнення форми запису на заняття.
11. Інформація про способи, у які дитина може повідомити про випадки порушення її прав та добробуту, розміщується у кожному приміщенні, де проводяться заняття, а також надається дітям у формі буклетів. Усі матеріали перекладаються українською мовою. (або як dokonano то “перекладено на українську мову.) .
12. Фонд забезпечує працівникам та співробітникам, які безпосередньо працюють з дітьми, тренінги, консультації, навчальні матеріали, а також онлайн-матеріали (e-learning) з освітньої платформи Фонду «Даємо дітям силу» (Fundacja Dajemy Dzieciom Siłę) та інших джерел, визнаних надійними та цінними.

Розділ 5

Кодекс поведінки, тобто правила безпечних відносин «персонал закладу – дитина»

§5

Поведінка та практика, очікуванавід усіх працівників та осіб, залучених до волонтерської діяльності.

1. У спілкуванні з дітьми не забувайте про витримку та повагу, розуміючи, що діти з психічними травмами (зокрема, внаслідок війни) можуть бути налякани, розсерджені, збайдужілі та виражати інші сильні емоції, що є ефектом того, що є наслідком пережитого.
2. Слухайте дітей уважно та відповідайте їм адекватно до їхнього віку та ситуації. Під час спілкування з дітьми намагайтеся тримати обличчя на рівні обличчя дитини.
3. Повідомте дітей, що якщо певні ситуації, поведінка чи слова викликають у них дискомфорт, вони можуть сказати про це Вам або іншій особі, а також можуть розраховувати на відповідну реакцію та/або допомогу.
4. Доцінюйте та шануйте вклад дітей у дії, що здійснюються, заохочуйте їх до активної участі та пам'ятайте про рівноправне ставлення до них незалежно від статі, сексуальної орієнтації, інвалідності чи її відсутності, соціального, культурного, релігійного і етнічного статусу, а також світогляду. Не "надавайте переваги окремим дітям.
5. Приймаючи рішення, що стосується дитини, повідомте її про це та намагайтеся врахувати її очікування.
6. Подбайте про те, щоб під час розмови з дітьми Вас могли бачити або чути інші працівники та волонтери. У виняткових, обґрунтованих випадках, коли необхідно залишитися з дитиною наодинці, обов'язково повідомте про це інших працівників і волонтерів та точно вкажіть місце, в якому Ви перебуватимете з дитиною. Це правило не стосується ситуацій, пов'язаних із професійними обов'язками, наприклад,, консультацій у логопеда, психолога, педагога, роботи аніматора з дитиною чи групою дітей, а також занять учителя з учнем/класом..
7. Шануйте право дитини на приватність. Якщо захист дитини вимагає порушення принципу конфіденційності, поясніть це їй якомога швидше.
8. Уникайте зайвого ризику. Під час роботи з дітьми переконайтеся, що прилади та обладнання використовуються відповідно до їхнього призначення, а оточення є безпечним (зверніть увагу на захист вікон і сходів, обмежений доступ до жвавих доріг, відкритої води тощо).

§6

Поведінка та практика, неприйнятна для Працівників і осіб, залучених до волонтерської діяльності..

1. Заборонено кричати на дитину, соромити, принижувати, ображати та відноситися до неї легковажно.
2. Заборонено бити, пхати та в будь-який інший спосіб шкодити фізичній інтегральності дитини.

3. Заборонено вступати у будь-які романтичні або сексуальні відносини з дитиною, а також робити їй не відповідні пропозиції. Це стосується також сексуальних коментарів, жартів, жестів та доступу дітей до еротичних і порнографічних матеріалів незалежно від їх форми.
4. Заборонено записувати особистий імідж дитини (відео, аудіо, фото) у приватних цілях або без згоди опікуна дитини. Рекомендуємо також отримати усну згоду дитини – запитайте її, чи можна зробити фото/запис. Це стосується також можливості запису особистого іміджу дитини третіми особами. Детальні правила захисту особистого іміджу дитини містить розділ 8 даної Політики.
5. Заборонено запрошувати дітей до свого приватного помешкання/будинку та зустрічатися з ними у позаробочий час. Це стосується також контактів з дітьми через приватні канали зв'язку (приватний телефон, e-mail, комунікатори, профілі у соцмережах) та надання власних персональних даних.
6. Заборонено пропонувати дітям алкоголь, тютюнові вироби та нелегальні субстанції, а також вживати їх у присутності дітей.
7. Обмежте фізичний контакт з дитиною лише до дійсно необхідного. Це стосується особливо допомоги при одяганні та роздяганні, споживанні їжі та напоїв, митті, користуванні туалетом та спанні в одній кімнаті. Подбайте про те, щоб під час кожної з перелічених дій Вам товаришувала інша особа з організації/установи.
8. Якщо Ви стали свідком будь-якої з описаних вище ситуацій та/або поведінки з боку інших дорослих або дітей, обов'язково повідомте про це особу, відповідальну за організацію/установу, та/або дійте згідно до встановленої процедури втручання.

Розділ 6

Принципи проведення соціальних досліджень з участю дітей/людей з особливими потребами

§7

1. Проведення соціальних досліджень з участю дітей здійснюється з повагою до їхньої гідності та добробуту.
2. Дослідження проводяться на підставі згоди респондента або згоди його юридичного опікуна. Згода надається добровільно та свідомо, слід також однозначно вказати, на що вона поширюється..
3. У випадку анкетних досліджень або фокусованих групових інтерв'ю згоду на участь респондента у дослідженні надає особа, відповідальна за опіку над ним (напр., координатор, вихователь).
4. Окрему та виразну згоду опікуна або особи, відповідальної за дитину, необхідно отримати на використання пристроїв для запису звуку та/або образу. Перед проведенням інтерв'ю або анкети необхідно отримати також згоду дитини як на участь у дослідженні, так і на запис звуку та/або образу.
5. Якщо дитині виповнилось 13 років, у виняткових ситуаціях, можна відступити від описаного вище правила, проте кожна з таких ситуацій потребує аналізу та затвердження опікуном дитини.
6. Соціальні дослідження проводяться з урахуванням чинного законодавства про захист персональних даних та етичних принципів у соціальних дослідженнях.

Розділ 7

Принципи захисту персональних даних та особистого іміджу дітей

§8

Персональні дані

1. Фонд та організації, що співпрацюють з ним, ведуть опрацювання персональних даних в обсязі, необхідному для виконання завдань і обов'язків, визначених чинним законодавством. Кожен працівник зобов'язаний дотримуватися конфіденційності персональних даних, яких опрацюванням він займається.
2. Працівники зобов'язані дотримуватися конфіденційності щодо інформації, отриманої у зв'язку з їхньою функцією або роботою, яка стосується здоров'я, освітніх та розвиткових потреб, психофізичних можливостей, сексуальності, сексуальної орієнтації, расового або етнічного походження, політичних поглядів, релігійних переконань або світогляду їхніх підопічних.
3. Принцип конфіденційності не стосується наступних ситуацій:
 - 3.1 загрози здоров'ю дитини;
 - 3.2 якщо опікун дитини надає згоду на розкриття зазначеної вище інформації;
 - 3.3 у випадку, коли це передбачено чинним законодавством.
4. До персональних даних дитини отримують доступ виключно особи та суб'єкти, які мають на це право відповідно до чинних положень або на підставі згоди батьків дитини. Зразок згоди містить Додаток nr 6 до Політики.
5. З метою запобігання доступу неуповноважених осіб до персональних даних дітей, вчителі та адміністративні працівники, під час відсутності за робочим місцем, виходять з систем, а після закінчення роботи не залишати персональні дані у відкритому доступі.
6. Працівник може використовувати інформацію про дитину в освітніх або тренінгових цілях виключно за умови дотримання анонімності дитини та у спосіб, що унеможлиблює її ідентифікацію.
7. Працівники Фонду не надають представникам ЗМІ інформацію про дитину та її опікунів, не організують контактів представників ЗМІ з дитиною та не обговорюють справи дитини або її опікуна під час взаємодії зі ЗМІ.
8. У виняткових та обґрунтованих випадках працівник може обговорювати справу дитини або її опікуна з представниками ЗМІ, якщо на це надано письмову згоду опікуна дитини.

§9

Особистий імідж дитини

9. Фонд визнає право дитини на приватність і охорону особистих цінностей та забезпечує захист особистого іміджу дитини.
10. Працівники не мають права записувати та дозволяти записувати особистий імідж дитини (відео, аудіо, фото) представникам ЗМІ без письмової згоди матері/батька або юридичного опікуна дитини. У випадку осіб віком від 18 років допускається отримання згоди від них самих. Зразок згоди містить Додаток nr 7.
11. Щоб отримати описану вище згоду, працівник Фонду повинен зв'язатися з опікуном дитини та обговорити процедуру отримання згоди.

12. Опублікування працівником особистого іміджу дитини, записаного в будь-якій формі (фото, аудіо, відео), вимагає письмової згоди матері/батька або юридичного опікуна дитини.
13. Письмова згода повинна відповідати вимогам законодавства про захист персональних даних та авторські і суміжні права. Зокрема, вона має містити інформацію, де буде розміщено особистий імідж та в якому контексті він буде використовуватися. Зразок згоди на використання особистого іміджу і персональних даних дитини містить Додаток пг 6.
14. Якщо особистий імідж дитини є лише фрагментом загального зображення, такого, як збори, краєвид чи публічний захід, згода матері/батька дитини відповідно до авторських прав на запис особистого іміджу дитини, не вимагається.
15. У справах, не описаних в цьому розділі, рішення приймає спеціаліст з питань захисту даних (пол. Inspektor ochrony danych osobowych, скорочено IOD) Фонду «Український дім».

Розділ 8

Правила доступу дітей до Інтернету

§10

1. Фонд, надаючи дітям доступ до Інтернету, зобов'язаний вжити відповідних заходів для унеможливлення їхнього доступу до контенту, який може загрожувати належному розвитку дітей; зокрема, необхідно встановити та оновлювати програмне забезпечення, яке блокує користувачам доступ до шкідливого контенту.
2. Фонд не надає дітям доступ до електронних пристроїв з доступом до Інтернету та до мереж Wi-Fi під час занять за місцезнаходженням Українського дому.
3. У випадку організації працівником Фонду або іншою особою занять, під час яких діти користуються Інтернетом, така особа зобов'язана вжити відповідних заходів для унеможливлення їхнього доступу до контенту, який може загрожувати належному розвитку дітей.
4. У разі надання доступу до Інтернету під наглядом працівника Фонду, ця особа зобов'язана повідомити дітей про правила безпечного користування Інтернетом.
5. Працівник також відповідає за забезпечення безпечного користування Інтернетом під час занять для дітей.
6. У випадку, коли дитина мала контакт зі шкідливим контентом в Інтернеті під час занять, організованих Українським домом, особа, відповідальна за опіку над дитиною, повідомляє про це її батьків та звітує про інцидент порушення Координатору Політики або одному із членів Правління.

Розділ 9

Правила контакту з людьми з особливими потребами, зокрема з інвалідністю

§11

1. Перед тим як допомогти – запитайте. Не всім людям з особливими потребами необхідна допомога. У першу чергу подбайте про повагу до їхньої незалежності.

2. Не поспішайте ініціювати фізичний контакт – поведіться тактовно. Краще не торкатися теж крісла колісного, милиць чи тростини. Люди з особливими потребами відносяться до них як до частини свого особистого простору. Обов'язково попросіть про згоду на фізичний контакт.
3. Завжди звертайтеся безпосередньо до людини з особливими потребами – не ведіть розмову з її асистентом, провідником чи перекладачем жестової мови; до людини з особливими потребами необхідно звертатися так само, як до будь-якої іншої особи, не концентруючись на інвалідності; багато людей з інвалідністю не бажає спеціального відношення до себе, вважаючи це дискримінацією.
4. Не плануйте нічого наперед. У кожної людини з особливими потребами, навіть якщо вони здаються схожими, ці потреби є індивідуальними, а тому специфічні. Вона найкраще знає, що може зробити, а що в її випадку неможливо. Не приймайте теж рішень за людей з особливими потребами щодо того, в чому вони можуть брати участь, оскільки виключення – навіть з бажанням допомогти – може розцінюватися як дискримінація.
5. Реакція на прохання людей з особливими потребами повинна бути ввічливою. Якщо така людина попросить Вас щось змінити та допасувати до її потреб, не сприймайте це як скаргу.. Це може свідчити про те, що вона почуває себе в даній установі настільки комфортно, щоб відкрито сигналізувати свої потреби.
6. Пам'ятайте, що не кожен вид інвалідності легко побачити та розпізнати. Є люди з особливими потребами, чия поведінка або прохання можуть здатися незвичними. Це може бути пов'язано з їхньою інвалідністю чи спеціальними потребами. У міру можливості шануйте потреби та прохання таких людей. Якщо хтось поводить себе агресивно, дуже дивно або створює загрозу, без зволікань попросіть про допомогу інших людей.

Розділ 10

Допустима та неприйнятна поведінка

§12

1. Загальні принципи
 - 1.1 Фізичного контакту з дітьми неможливо уникнути.
 - 1.2 Прямий контакт з дитиною повинен спиратися на пошану гідності та інтимності дитини.

§13

2. Поведінка, яка допускається та не порушує недоторканості дітей:
 - 2.1 поплескати по плечу або по спині
 - 2.2 потиснути руку або «дати п'ять»
 - 2.3 делікатно обійняти, вітаючись
 - 2.4 торкатися рук, передпліч, плечей
 - 2.5 хвалити дитину словами
 - 2.6 триматися за руки під час розваг або з метою заспокоїти дитину в стані емоційного збудження
 - 2.7 тримати маленьких дітей за руку під час прогулянки
 - 2.8 сідати поблизу маленьких дітей.

Якщо Ви спитали дитину, чи можете дозволити собі щось із переліченого вище, Ви повелися правильно.

§14

3. Неприйнятна поведінка, що порушує недоторканість дитини:
 - 3.1 будь-яка форма небажаної ніжності
 - 3.2 міцно обіймати та притискати до себе
 - 3.3 торкатися грудей, сідниць та інтимних місць
 - 3.4 плескати по колінах чи стегнах
 - 3.5 лоскотати або «боротися» в сильних обіймах
 - 3.6 обіймати дитину, стоячи в неї за спиною
 - 3.7 робити масаж
 - 3.8 цілувати, особливо в губи
 - 3.9 лягати або спати біля дитини
 - 3.10 дозволяти собі ніжність в ізольованих місцях, наприклад, у ванній кімнаті, туалеті, приватній кімнаті
 - 3.11 коментувати фізичний розвиток.
4. У будь-якій винятковій ситуації, що виникає через емоційний стан, фізіологічні потреби, хворобу дитини чи непередбачені події, необхідно звернутися за допомогою та забезпечити присутність іншої дорослої особи.

Розділ 11

ВПРОВАДЖЕННЯ ТА МОНІТОРИНГ РЕАЛІЗАЦІЇ ПОЛІТИКИ ПРОТИДІЇ НАСИЛЬСТВУ ТА ЗАХИСТУ ДІТЕЙ ВІД КРИВДЖЕННЯ

§15

Впровадження

1. Політика протидії насильству та захисту дітей від кривдження набуває чинності у день публікації її повної версії у спосіб, доступний для усіх працівників, співробітників та бенефіціарів Фонду.
2. Всі працівники/співробітники Українського дому мають обов'язок ознайомитись з положеннями Політики та дотримуватись її вимог.
3. Тренінги для працівників, що мають на меті ознайомлення з положеннями Політики та принципами роботи з дітьми, проводяться раз на два роки або частіше у випадку необхідності, або з огляду на зміни в законодавстві, що регулює діяльність в описаному обсязі. Дана Політика підлягає також перегляду з метою забезпечення максимальної ефективності та адекватності, спрямованої на реалізацію її цілей.

§16

Координатор Політики

4. Правління Фонду призначає Єлизавету Майорову (Yelyzaveta Maiorova) Координатором Політики – особою, відповідальною за впровадження Політики у Фонді «Український дім» .
5. Завдання Координатора Політики:
 - 5.1. тренінги для працівників та співробітників, що стосуються роботи з дітьми та особами з особливими потребами в «Українському домі»;
 - 5.2. забезпечення доступу до інформації про можливу допомогу – плакати, буклети з номерами телефонів, «скриньки довіри»;
 - 5.3. отримування повідомлень, що стосуються проблем, пов'язаних з безпекою дітей, а також, за потреби, відповідальність за надання допомоги (психологічної, педагогічної, юридичної) дитині, її батькам/юридичним опікунам або іншим особам, які потребують такої підтримки;
 - 5.4. реакція на такі повідомлення відповідно до встановлених процедур;
 - 5.5. проведення, якщо є така потреба, консультацій з іншими суб'єктами, наприклад, з партнерами, з якими Фонд спільно веде діяльність, спрямовану на дітей, з психологічно-педагогічними консультаційними центрами або локальними недержавними організаціями;
 - 5.6. в обґрунтованих випадках повідомляти про справи відповідні служби: поліцію, родинний суд, прокуратуру;
 - 5.7. моніторинг реалізації Політики протидії насильству та захисту дітей від кривдження.
 - 5.8. моніторинг збору інформації відповідними підрозділами Фонду про працівників і співробітників Фонду з Реєстру злочинців на сексуальному фоні/Національного кримінального реєстру або аналогів цих реєстрів, що діють в інших країнах;
 - 5.9. ведення реєстру повідомлень, пов'язаних з безпекою дітей, згідно з Додатком пг 5 до Політики.
6. На пропозицію Координатора Політики з метою з'ясування обставин події, визнаної складною або такою, що вимагає проведення з'ясувальної процедури, Правління може призначити Групу втручання.
7. Завдання Групи втручання – це зокрема:
 - 7.1 провести розгляд справи, зголошеної Координатору;
 - 7.2 написати нотатку на підставі проведеної процедури;
 - 7.3 запропонувати рекомендації на майбутнє.
8. Реєстр повідомлень та документація з втручань зберігаються в теці-сервераторі, в зачиненій шафі за місцезнаходженням Фонду.

§17

Моніторинг

9. Координатор, про якого йдеться в §16, відповідає за моніторинг реалізації Політики, реакцію на сигнали порушення політики та ведення реєстру повідомлень, а також за пропозиції змін у Політиці. Зауваження, пропозиції тощо можна надсилати безпосередньо на адресу e-mail: dzieci@ukrainskidom.pl.

10. Координатор Політики, як мінімум раз на два роки, проводить анонімну анкету для персоналу Фонду, яка має на меті моніторинг рівня реалізації стандартів Політики. Заповнюючи анкету, працівники/волонтери можуть пропонувати зміни у Політиці та повідомляти про випадки її порушень у Фонді. Зразок анкети містить Додаток nr 4 до даної Політики.
11. Координатор займається опрацюванням анкет, заповнених членами персоналу. На цих підставах він складає звіт з моніторингу та передає його Правлінню Фонду.
12. Правління Фонду впроваджує необхідні зміни у Політиці і повідомляє персонал, дітей та їхніх опікунів про нову редакцію Політики.

Розділ 12

ЗАГАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ТА ДИСЦИПЛІНАРНІ СТЯГНЕННЯ, ПЕРЕДБАЧЕНІ У ВИПАДКАХ ПОРУШЕННЯ ПОЛІТИКИ

§18

1. Залежно від характеру порушення, передбачено наступну відповідальність та дисциплінарні стягнення:
 - 1.1 звернення уваги;
 - 1.2 розмова про дотримання дисципліни та правил поведінки;
 - 1.3 направлення на додатковий тренінг;
 - 1.4 офіційна догана з внесенням запису до актів;
 - 1.5 звільнення/закінчення співпраці;
2. Рішення про притягнення до відповідальності або застосування стягнень приймається Правлінням після проведення процедури з'ясування обставин.

IV. ПРОЦЕДУРИ, ПЕРЕДБАЧЕНІ ДЛЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ ДІЯЛЬНОСТІ ФОНДУ «УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ»

Розділ 1

Варшавська українська школа (SzkoUA)

§1

Варшавська українська школа (скорочено – SzkoUA) – це діяльність, що полягає у відкритті освітнього закладу для дітей з родин біженців з України та реалізує освітні цілі згідно з програмною підставою навчання в Україні та програмною підставою навчання у Польщі. SzkoUA веде Фонд «Український дім» у співпраці з Клубом католицької інтелігенції (Klub Inteligencji Katolickiej) та школами Монтесорі у Варшаві.

Перелік положень, що стосуються Політики захисту дітей у SzkoUA, містить Політика захисту дітей SzkoUA.

Розділ 2

Стаціонарні заняття для дітей та молоді

Цей розділ описує стаціонарні заняття, які проводяться за місцезнаходженням Фонду «Український дім», або організовані безпосередньо Фондом чи партнерами/підрядниками Фонду у інших місцях.

Згадані заняття включають, зокрема: дитячі клуби, Суботню школа (зустрічі/уроки української мови, історії та культури для дітей мігрантів, що мають на меті підтримку української ідентичності); позашкільні заняття для дітей та молоді; мовні курси для дітей та молоді.

§2

Процедура втручання у випадку підозри, що дитина є жертвою домашнього насильства

Особа, що дійшла висновку, що дитина може бути жертвою насильства (ситуації, які вона спостерігала або дізналася про них від дитини: занедбання, регулярне приниження, висміювання, втягування дитини у конфлікт дорослих, маніпуляція дитиною та симптоми фізичного насильства, напр., синяки, подряпини), повинна написати службову нотатку. Нотатку слід передати Координатору Політики.

Якщо стан здоров'я учня вказує на загрозу його здоров'ю або життю, опікун викликає медичну допомогу, перед тим повідомивши про це батьків або юридичних опікунів.

Координатор або особа, якій він доручить це завдання, проводить розмову з потерпілою дитиною.

Координатор або відповідальна особа зв'язується з одним із батьків, юридичним опікуном або одним із найближчих родичів потерпілого.

У випадку підозри вчинення злочину Правління негайно повідомляє поліцію або прокуратуру, спираючись на ст. 304 Кодексу кримінального провадження (Kodeks Postępowania Karnego). Правління інформує суд — Відділ родини та неповнолітніх — у випадку занедбання дитини, регулярного приниження, висміювання, втягування дитини в конфлікт дорослих, маніпуляції дитиною, а також у разі помітних симптомів фізичного насильства. Повідомлення оформляється згідно з Додатком пг 2.

§3

Процедура втручання у випадку підозри, що дитина є жертвою насильства з боку працівника.

1. Особа, що підозрює кривдження учня працівником, інформує про дану проблему Координатора.
2. Координатор або особа, якій він доручить це завдання, розпочинає дії з метою з'ясування обставин справи: розмова з дитиною, розмова з працівником на тему підозри кривдження, зауваження, ознайомлення з його версією перебігу подій.
3. Якщо розмови з дитиною підтверджують, що її кривдять, шкільний Координатор інформує про це батьків і Правління. Координатор повинен скласти службову нотатку з результатами зустрічі з батьками.

4. Правління, після підтвердження інформації, розпочинає дії з метою впровадження адміністративної або дисциплінарної відповідальності стосовно працівника, згідно з діючими положеннями трудового законодавства.
5. У випадку підозри вчинення злочину Правління негайно повідомляє поліцію або прокуратуру, спираючись на ст. 304 Кодексу кримінального провадження (згідно з Додатком nr 2).

§4

Процедура втручання в ситуації кривдження дитини матір'ю/батьком або членом родини іншого учня.

6. Особа, що є свідком кривдження дитини матір'ю/батьком або дорослим членом сім'ї іншого учня, інформує про дану проблему Координатора.
7. Координатор або особа, якій він доручить це завдання, проводить розмову з переліченими вище особами на тему події: надає роз'яснення (rozczenie) та представляє можливі способи вирішення ситуації.
8. Про подію, визнану кривдженням дитини, та про проведену Координатором розмову з матір'ю/батьком або членом сім'ї дитини, що є кривдником, повідомляють батьків/юридичних опікунів цієї дитини.
9. Дитині, що є потерпілим, надається підтримка, в тому числі психологічна, педагогічна або юридична.
10. У випадку підозри вчинення злочину Правління повідомляє поліцію або прокуратуру (згідно з Додатком № 2).

§5

Процедура втручання у випадку кривдження дитини іншою дитиною/дітьми

11. Обов'язок опікуна — негайна реакція на акти агресії та насильства, а також проведення розмови з кривдником і жертвою насильства з метою з'ясування обставин ситуації.
12. Дитині, що є жертвою насильства, надається допомога відповідно до її потреб.
13. Якщо стан дитини, яка була жертвою кривдження, вказує на загрозу її здоров'ю або життю, працівник викликає медичну допомогу, перед тим повідомивши про це батьків або юридичних опікунів дитини.
14. Якщо акти агресії і насильства є не поодинокими, опікун або Координатор проводить розмову з дитиною, що є жертвою, та вивчають, коли доходить до таких актів, з якою частотою, а також розмовляють з кривдником/кривдниками та можливими свідками таких актів.
15. З дітьми, що були свідками насильства, опікун обговорює перебіг події таким чином, щоб порадити їм, як поводитися у складних ситуаціях, як реагувати на кривдження та кого повідомити, якщо таке кривдження мало місце.
16. Якщо акт агресії/насильства має ознаки кримінального вчинку, застосовується процедура, передбачена чинним законодавством.

§6

Процедура втручання у випадку викриття кібернасильства

17. Особа, якій відомо про подію, інформує про даний факт Координатора або Правління.
18. Особа, яку повідомили про подію, зобов'язана:
 - 18.1 зібрати всю можливу інформацію про подію,
 - 18.2 порозмовляти з потерпілою дитиною (психологічна підтримка, порада),
 - 18.3 порозмовляти з кривдником, з'ясувати обставини події, зобов'язати кривдника до відмови від поведінки, що має характер насильства, та зобов'язати його до видалення образливих матеріалів з мережі,
 - 18.4 повідомити про подію опікунів потерпілої дитини,
 - 18.5 повідомити про подію опікунів кривдника та обговорити з ними поведінку дитини,
 - 18.6 запропонувати дітям психологічно-педагогічну допомогу (як потерпілому, так і кривднику), якщо є потреба в цьому,
 - 18.7 у випадку, коли кривдник не дотримується узгоджень і далі кривдить інших осіб, Правління розпочинає відповідні юридичні дії,
 - 18.8 у випадку, коли відповідальний за кібернасильство не встановлений, Координатор після з'ясування обставин справи інформує батьків/юридичних опікунів потерпілої дитини про можливість повідомлення поліції.

§7

Процедура втручання щодо дитини з аномальною поведінкою, яка поводить себе агресивно стосовно до інших осіб або себе самої

19. Якщо під час шкільних занять дитина поводить себе агресивно стосовно до інших або до себе самої, опікун групи залишає її під опікою іншої особи або працівника адміністрації та веде дитину до працівника, який може забезпечити тимчасову опіку над дитиною з аномальною поведінкою.
20. Опікун групи інформує Координатора (якщо цього вимагає ситуація).
21. Якщо стан здоров'я дитини або дітей вказує на загрозу їхньому здоров'ю або життю, працівник викликає медичну допомогу (перед тим повідомивши про це батьків або юридичних опікунів).
22. Опікун групи проводить розмови дитиною, що є потерпілим, дитиною, що є кривдником, та свідками події.
23. У разі потреби шкільний опікун повідомляє і викликає до школи батьків (або юридичних опікунів) дитини, яка є кривдником, та дитини, яка є потерпілим.
24. Батькам/опікунам надається підтримка та інформація, до кого можна звернутися за допомогою.

Розділ 3

Дитяча анімація під час проведення програм для дорослих: діти перебувають під опікою аніматора/ки на час зустрічі або курсу, в якому беруть участь їхні батьки або опікуни

§8

Процедура втручання у випадку підозри, що дитина є жертвою домашнього насильства

1. Особа, яка дійшла висновку, що дитина може бути жертвою насильства (ситуації, які вона спостерігала або дізналася про них від дитини: занедбання, регулярне приниження, висміювання, втягування дитини у конфлікт дорослих, маніпуляція дитиною та симптоми фізичного насильства, напр., синяки, подряпини), повинна написати службову нотатку. Така особа передає нотатку Координатору.
2. Якщо стан здоров'я дитини вказує на загрозу її здоров'ю або життю, працівник викликає медичну допомогу, перед тим повідомивши про це батьків або юридичних опікунів.
3. Координатор або особа, якій він це доручить, проводить розмову з дитиною, що є потерпілим.
4. Координатор або відповідальна особа зв'язується з батьком/матір'ю, юридичним опікуном або близьким родичем потерпілого.
5. У випадку підозри вчинення злочину Правління негайно повідомляє поліцію або прокуратуру, спираючись на ст. 304 Кодексу кримінального провадження. Правління інформує суд — Відділ родини та неповнолітніх — у випадку занедбання дитини, регулярного приниження, висміювання, втягування дитини у конфлікт дорослих, маніпуляції дитиною, а також у випадку помітних симптомів фізичного насильства (згідно з Додатком nr 2).

§9

Процедура втручання у випадку підозри, що дитина є жертвою насильства з боку працівника

6. Особа, що підозрює кривдження дитини працівником, інформує про цю проблему Координатора.
7. Координатор або особа, якій він це доручить, розпочинає дії з метою з'ясування обставин справи: розмова з дитиною, розмова з працівником щодо підозри насильства, зауваження, ознайомлення з його версією перебігу подій.
8. Якщо розмови з дитиною підтверджують, що її кривдять, Координатор інформує про це батьків і Правління. Координатор складає службову нотатку з зустрічі з батьками. Кривдженій дитині надається підтримка, в тому числі психологічна, педагогічна або юридична, відповідна до потреб у конкретній ситуації та згідна з можливостями Фонду.
9. Правління, після підтвердження інформації, розпочинає дії з метою впровадження адміністративної або дисциплінарної відповідальності стосовно працівника, згідно з діючими положеннями трудового законодавства.
10. У випадку підозри вчинення злочину Правління негайно повідомляє поліцію або прокуратуру, спираючись на ст. 304 Кодексу кримінального провадження. (згідно з Додатком nr 2).

Розділ 4

Літні табори та групи продовженого дня

§10

Процедура втручання у випадку підозри, що дитина є жертвою домашнього насильства

1. Особа, яка дійшла висновку, що дитина може бути жертвою насильства (ситуації, які вона спостерігала або дізналася про них від дитини: занедбання, регулярне приниження, висміювання, втягування дитини в конфлікт дорослих, маніпуляція дитиною та симптоми фізичного насильства, напр., синяки, подряпини), повинна написати службову нотатку. Така особа передає нотатку Керівникові табору та Координатору.
2. Якщо стан здоров'я дитини вказує на загрозу її здоров'ю або життю, працівник викликає медичну допомогу, перед тим повідомивши про це батьків або юридичних опікунів.
3. Керівник табору або особа, якій Керівник це доручить, проводить розмову з дитиною, яка є потерпілою.
4. Керівник табору або особа, якій Керівник це доручить, зв'язується з батьком/матір'ю, юридичним опікуном або близьким родичем потерпілого.
5. У випадку підозри вчинення злочину Правління негайно повідомляє поліцію або прокуратуру, спираючись на ст. 304 Кодексу кримінального провадження. Правління інформує суд — Відділ родини та неповнолітніх — у випадку занедбання дитини, регулярного приниження, висміювання, втягування дитини в конфлікт дорослих, маніпуляції дитиною, а також у випадку помітних симптомів фізичного насильства (згідно з Додатком nr 2).

§11

Процедура втручання у випадку підозри, що дитина є жертвою насильства з боку працівника.

6. Особа, що підозрює кривдження дитини працівником, інформує про цю проблему Керівника табору і Координатора.
7. Керівник або особа, якій він це доручить, розпочинає дії з метою з'ясування обставин справи: розмова з дитиною, розмова з працівником щодо підозри насильства, робить зауваження, а також ознайомлюється з його версією перебігу подій.
8. Якщо розмови з дитиною підтверджують, що її кривдять, Керівник інформує про це батьків і Правління. Керівник складає службову нотатку.
9. Правління, після підтвердження інформації, розпочинає дії з метою впровадження адміністративної або дисциплінарної відповідальності щодо працівника, згідно з чинними положеннями трудового законодавства та/або змістом Політики.
10. У випадку підозри вчинення злочину Правління негайно повідомляє поліцію або прокуратуру, спираючись на ст. 304 Кодексу кримінального провадження (згідно з Додатком nr 2).

§12

Процедура втручання у випадку кривдження дитини іншою дитиною/дітьми

11. Обов'язок опікуна — негайна реакція на акти агресії і насильства та розмова з кривдником і жертвою насильства з метою з'ясування обставин ситуації.
12. Дитині, що є жертвою насильства, надається допомога відповідно до її потреб.
13. Якщо стан дитини, що є потерпілим, вказує на загрозу її здоров'ю або життю, опікун викликає медичну допомогу, попередньо повідомивши про це батьків або юридичних опікунів.
14. Якщо акти агресії і насильства не є поодинокими, Керівник проводить розмову з дитиною, що є жертвою, та з'ясовує, коли відбуваються такі акти, з якою частотою, а також розмовляє з кривдником/кривдниками та можливими свідками таких актів.
15. З дітьми, що були свідками насильства, він обговорює перебіг події таким чином, щоб порадити їм, як поводитися у складних ситуаціях, як реагувати на кривдження та кого повідомити, якщо таке кривдження мало місце.
16. Якщо акт агресії/насильства має ознаки кримінального правопорушення, застосовується процедура, передбачена чинним законодавством.

§13

Процедура, яка проводиться у разі викриття кібернасильства

17. Особа, якій відомо про подію, інформує про даний факт Керівника і Координатора.
18. Особа, яку повідомили про подію, зобов'язана:
 - 18.1 зібрати всю можливу інформацію про подію,
 - 18.2 порозмовляти з потерпілим (психологічна підтримка, порада),
 - 18.3 порозмовляти з кривдником, з'ясувати обставини події, зобов'язати кривдника до відмови від поведінки, що має характер насильства, та зобов'язати його до видалення образливих матеріалів з мережі,
 - 18.4 повідомити про подію опікунів потерпілого,
 - 18.5 повідомити про подію опікунів кривдника та обговорити з ними поведінку дитини,
 - 18.6 запропонувати дітям психологічно-педагогічну допомогу (як потерпілому, так і кривднику), якщо є така потреба,
 - 18.7 у випадку, коли кривдник не дотримується узгоджень і далі кривдить інших осіб, Правління розпочинає відповідні юридичні дії,
 - 18.8 у випадку, коли відповідальний за кібернасильство не встановлений, Координатор або член Правління після з'ясування обставин справи інформує батьків/юридичних опікунів потерпілого про можливість повідомлення поліції.

§14

Процедура, яка проводиться щодо дитини з аномальною поведінкою, яка поводить агресивно стосовно до інших осіб або себе самого

19. Якщо під час занять дитина поводить агресивно стосовно до інших або до себе самого, опікун залишає групу під опікою іншої особи або працівника адміністрації та веде дитину до працівника, який може забезпечити тимчасову опіку над дитиною з аномальною поведінкою.
20. Опікун інформує Координатора/Керівника табору (якщо цього вимагає ситуація).
21. Якщо стан дитини/дітей, що є потерпілим/ми, вказує на загрозу його/їх здоров'ю або життю, працівник викликає медичну допомогу (перед тим повідомивши про це батьків або юридичних опікунів).
22. Опікун проводить розмови з дитиною, що є потерпілим, дитиною, що є кривдником, та свідками події.
23. У разі потреби опікун/Керівник інформує батьків/юридичних опікунів дитини про поведінку їхнього підопічного, яка може створювати загрозу здоров'ю або життю інших дітей.
24. У випадку, коли попри вжиті заходи дитина й далі поводить у спосіб, що загрожує здоров'ю або життю інших учасників занять/табору, Керівник табору/опікун групи може попросити батьків/юридичного опікуна дитини забрати її додому.
25. Кожного разу, коли мали місце обставини, описані в абз. 24, Координатор Політики або члени Правління можуть прийняти рішення про призначення спеціальної Групи втручання з метою з'ясування всіх обставин справи та розробки рекомендацій на майбутнє.
Якщо це можливо, дитині, видаленій з табору/заходу, її батькам, персоналу та іншим особам, що були задіяні у справі, надаються консультації з психологом, який працює у Фонді або в іншій організації, що надає такого роду послуги.

Додатки

- Додаток 1 – Заява про несудимість
- Додаток 2 – Повідомлення про підозру вчинення злочину
- Додаток 3 – Зразок заяви про ознайомлення зі становищем дитини
- Додаток 4 – Анкета – Моніторинг Політики
- Додаток 5 – Реєстр повідомлень про порушення безпеки дітей
- Додаток 6 – Зразок згоди на опрацювання персональних даних дитини
- Додаток 7 – Зразок згоди на використання особистого іміджу
- Додаток 8 – Заява про країни проживання
- Додаток 9 – Заява про ознайомлення з Політикою
- Додаток 10 – Як розмовляти з кривдженою дитиною?
- Додаток 11 – Симптоми кривдження